

# РЕШЕНИЕ

№ 733

гр. Бургас, 07.07.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, IШ СЪСТАВ**, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА**

при участието на секретаря **Ж.З. МАРИНОВА**  
като разгледа докладваното от **МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА**  
Административно наказателно дело № 20222120201702 по описа за 2022 година

Производството е образувано по повод жалба, подадена от ЕНК. СТ. М. ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. \*\*\*, с която упълномощава адв. И.Ч. от БАК, против наказателно постановление № 22-0000170/15.04.2022г. на Директор на Регионална дирекция „АА“ Бургас, с което за нарушение на 139, ал. 1, т. 2, пр. 3 от ЗДвП вр. чл. 7, ал.1, т. 3, б „б“ от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева съгласно чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 3 ЗДвП.

Жалбоподателят намира, че НП е незаконосъобразно, АУАН бил нечетлив. Отделно от това отклоненията, които били констатирани не били сериозни. Товарът бил сол и било невъзможно измерването да е прецизно и счита, че се касае за маловажност, която неправилно не била преценена от наказващия орган. Оспорва се и компетентността на издателя на АУАН и НП. Не било ясно и дали е сертифицирано устройството, с което е извършено измерването. Моли за отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата.

За Административнонаказващия орган, редовно призован, се явява служител с юридическо образование М., оспорва жалбата, представя писмена защита, претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и се запозна с материалите по делото, счита, че жалбата е подадена в срок (НП е връчено на 09.05.2022г., а жалбата подадена на 11.05.2022г.), от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване акт, тя е допустима и следва да се разгледа по същество.

По фактите, съдът намира следното:

На 05.04.2022 г., служители на „АА“ Бургас съвместно с представители на сектор „ПП“ извършвали проверки по ЗДвП във връзка с допустимата маса на товар на управляваните ППС като за проверка бил спрян в гр. Бургас, ул. Крайезерна до Трансвагон водач на ППС с рег. № \*\*\*, който установили като ЕНК. СТ. М.. Било установено, че водачът извършва обществен превоз на товари, видно от товарителница № 0000316234 от 05.04.2022г. по

маршрут гр. Бургас до гр. Карнобат и от пътен лист № 9292757 от 05.04.2022г. със състав от ППС с пет оси, включващ влекач марка „ДАФ“ с рег. № \*\*\* от категория N3 с две оси и прикачено към него полуремарке марка „СТАС“ с рег. № \*\*\* от категория 04 с три оси.

При проверка с техническо средство електронна мобилна везна, марка „DINI ARGEО“ с платформа модел „WWSE1OTMRS“ и идентификационен блок модел „DFWKR“ с № \*\*\* било констатирано, че при допустимо максимално натоварване на една тройна ос на полуремаркетото с разстояние между осите над 1,30 метра, което е измерено със сертифицирана ролетка, марка „ВМІ“ 5 метра с фабричен № 1337, същата била 24 тона (24000 кг), съгласно чл. 7, ал. 1, т. 3 буква „б“ от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ видно от разпечатка № 406/05.04.2022 една тройна ос на полуремаркетото била натоварена с 27870 килограма и претоварването било с 3870 килограма. Измерването било извършено в присъствието на водача като било установено и че няма разрешение от администрацията стопанисваща пътя (АПИ).

Св. Д. съставил АУАН на водача в негово присъствие и му връчил препис от АУАН – индигирано копие, зелен формуляр като водачът не е вписал възражения.

С АУАН е посочено, че водачът е нарушил чл. 139, ал. 1, т. 2, предложение три от ЗДвП, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 3, буква „б“ от Наредба № 11 на МРРБ от 03.07.2001г.

На 15.04.2022г. е издадено и обжалваното НП, с което е прието, че не се касае за маловажен случай и на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 3 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 500 лева.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства.

АУАН е съставен от компетентно лице - инспектор в РД „АА“ Бургас, което е преминало обучение за електрони везни/кантари/ съгласно Заповед РД-15-1326/30.06.2020г. на Директор РД „АА“ Бургас.

Нормата на чл. 166, ал. 1, т. 1 от ЗДвП сочи, че Министерът на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ контролира спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза. Ал. 2, т. 8 на чл. 166 от ЗДвП, регламентира правото на определените от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията служби, при изпълнение на функциите си по този закон, да ползват технически средства за измерване на размерите, масата или натоварването на ос и за проверка на техническата изправност на превозните средства, предназначени за обществен превоз или за превоз за собствена сметка на пътници и товари. От тази нормативна рамка следва, че ИА „Автомобилна администрация“ е оправомощена като служба за контрол по ЗДвП, относно спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза, поради което длъжностните лица на агенцията разполагат с правото да съставят АУАН. Предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП и делегираните му правомощия с т. I. 6 от Заповед № РД-08-30/2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Директорът на РД „АА“ гр. Бургас е надлежно оправомощен, респ. е компетентен да издава наказателни постановления по ЗДвП. Поради изложеното съдът намира, че служителите на ИА „Автомобилна администрация“ са компетентни да съставят АУАН за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, съответно Директор на АА Бургас да издава наказателни постановления, с които да налагат наказания на основание чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, в случаите на извършено административно нарушение по цитирания текст.

Съдът при извършена от него служебна проверка и като съобрази основанията на жалбоподателя, намира, че АУАН и НП са издадени при спазване на установената от закона

форма като съдържат формално необходимите по закон реквизити, както и счита, че са издадени в установените от закона процесуални срокове при спазване на чл. 34 ЗАНН.

На първо място съдът констатира, че действително АУАН е представен на нарушителя във вариант, който е трудно четим, но следва да се посочи, че в момента на връчването му нарушителят не е направил възражение за това какъв екземпляр му е връчен. Освен това той е присъствал на проверката и е възприел всички обстоятелства във връзка с нея и констатираното от проверяващите, разяснена му е възможността да възрази като изрично актосъставителя прочете дословно дадения на нарушителя екземпляр от АУАН, което сочи, че при наличие на неяснота в него същата е можело да му бъде разяснена на място. Жалбоподателят не е вписал възражение нито в АУАН, нито впоследствие е направил искане до наказващия орган да му бъде връчен четлив препис от АУАН. От друга страна НП възпроизвежда констатираните в АУАН обстоятелства. С изложеното според този състав не е било нарушено правото на защита на жалбоподателя, същият е бил запознат с обстоятелствата, които му се вменяват като са посочени всички релевантни факти от състава на нарушението, поради което и не се намират основания за отмяна на НП поради тази причина.

Съгласно посочената разпоредба на чл. 139, ал. 1, т. 2 ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението.

Посочената като нарушена конкретно разпоредба на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 3 от ЗДвП предвижда, че ППС трябва да се движат при натоварване на ос, която не трябва да надвишава нормите, установени от МРРБ. Нормата е бланкетна като конкретните норми са установени и допустимото натоварване е нормативно регулирано в Наредба № 11 от 3.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

В чл. 7, ал. 1, т. 3, б „б“ е предвидено, че допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл. 6, ал. 1 с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е за сумата от натоварванията на ос на една тройна ос на ремаркета и полуремаркета, когато разстоянието между осите е: над 1,3 m - 24 t.

Не се споделя тезата на жалбоподателя, че измерването не е извършено със сертифицирано устройство, тъй като от представените от наказващия орган документи по преписката взната е преминала проверка (л. 14-15) и ролетката е съпроводена с документи на производителя (л.17-21). Отделно по делото не се ангажираха и доказателства, които да разколебят измерените стойности. Съгласно специалната разпоредба на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове за установяване на нарушенията по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. АУАН е редовно съставен и съдържа съществените реквизити, предвидени в разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Констатациите в съставения АУАН не са оборени в хода на съдебното производство (арг. и от Решение № 204 от 12.01.2022 г. на АдмС - Сливен по к. а. н. д. № 193/2021 г.; Решение № 1480 от 14.10.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 1634/2021 г.; Решение № 774/14.06.2022 година по КНАХ дело № 719/2022 година и др.).

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е управлявал претоварено ППС без да притежава разрешение за това от АПИ. За констатираното нарушение санкционната разпоредба на чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 3 ЗДвП предвижда, че се наказва с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред

управлява пътно превозно средство с натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Следва да се посочи, че обстоятелството в случая, че няма разрешение от администрацията стопанисваща пътя касае неспазване на установения ред по смисъла на чл. 177, ал. 3 ЗДвП.

Санкционната норма правилно е приложена от АНО като относима и на жалбоподателя е била наложена глоба в минималния предвиден размер от 500 лева. В чл. 27, ал. 2 ЗАНН е предвидено, че при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на извършеното, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Настоящият състав счита, че в случая наказващия орган е взел предвид, че се касае за негово превишение, че се касае за товар, за който е допустимо да има грешка при измерване – сол, взето е предвид, че няма данни за друго нарушение и наказанието е наложено в минималния размер.

Не се споделя становището, че се касае за маловажен случай, тъй като липсват обстоятелства, от които да може да се направи извод, че случаят е маловажен. Пар. 1, т. 4 от ДР ЗАНН определя, че „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В конкретния случай нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от други подобни случаи, а и отделно от това чл. 189з ЗДвП предвижда, че за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания.

По изложените съображения този състав намира, че НП като правилно и законосъобразно следва да се потвърди.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д ЗАНН в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноски на страните. В конкретния случай АНО е бил защитаван от служител с юридическо образование, като до приключване на разглеждането на делото в съдебното заседание е депозирано искане за присъждане на възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който от своя страна препраща към чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 120 лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедливия размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лева.

Предвид гореизложеното, Бургаският районен съд

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** наказателно постановление № 22-0000170/15.04.2022г. на Директор на Регионална дирекция „АА“ Бургас, с което за нарушение на 139, ал. 1, т. 2, пр. 3 от ЗДвП вр. чл. 7, ал.1, т. 3, б „б“ от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ на ЕНК. СТ. М. ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. \*\*\* е наложено административно наказание глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 3 ЗДвП.

**ОСЪЖДА** ЕНК. СТ. М. ЕГН \*\*\*\*\*, от гр. \*\*\* да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

**Съдия при Районен съд – Бургас:** \_\_\_\_\_